

Barbora Bochňáková, Co je to statečnost? Je jí dnes zapotřebí?, kat.C, roč.2., 16 let,
Gymnázium bratří Čapků a První české soukromé SOU s.r.o., Praha 10

pedagog Mgr.Lenka Šídová,

Co je to statečnost? Je jí dnes zapotřebí?

Statečnost. Definovat tento pojem, je podle mě stejně těžké jako pojmenovat například svobodu. Každý to vnímá jinak a každý se cítí být svobodným v jiný okamžik.

Myslím si, že stejně tak to je i se statečností. Pro každého tenhle pojem znamená něco zcela jiného. Někdo určitý skutek pokládá za statečný, ale pak jsou tu tací, kteří stejný čin pokládají za nedomyšlený a rádoby hrdinský skutek. Záleží na úhlu pohledu.

Jedna otázka ale zůstává stejná. Kde bychom byli bez statečnosti? Sice jí každý pokládá za něco jiného, ale nikdo nemůže říct, že by pro něj neexistovala. Podle mého bychom si měli vážit i malých skutků. Protože i z nich se pak dá poskládat jedno „velké“ hrdinství neboli statečnost.

Život za život. Ano, tohle je přesný příklad, který by se dal brát jako sporný. Ve zprávách bylo už spousta titulků typu: „Muž se pokoušel pomoci dívce, kterou nožem ohrožovala skupina spolužáků. Dívka sice unikla neštěstí, ale neznámý muž za to zaplatil vlastním životem.“ – Většina by nejspíš řekla, že je to skutečně hrdinský čin, dokázal se obětovat a bylo to od něj velice statečné. Jiní by zase mohli tvrdit, že jednání neznámého muže bylo neuvážené. Dalo by se i říct, že tím ohrozil vlastní rodinu. Tímto skutkem mohl po sobě nechat svobodnou ženu a třeba dvě malé děti. Ano, obě strany mají pravdu. Možná se muž mohl zachovat úplně jinak a třeba jen zavolat polici, nebo vyvolat rozruch, aby se útočníci lekli a utekli. Nemohl vědět, že to skončí takhle, ale mohl to předpokládat. I tak si, ale myslím, že by se památka tohoto muže měla ctít a jeho čin by se měl nazývat statečným.

Ale proč mluvit jen o těchto dramatických věcech? Co malé skutky, které jsou tak často přehlíženy? Statečnost není jen to, že někomu pomůžu v nouzi, nebo se zastanu slabšího, nebo se přiznám k něčemu, co jsem udělal. Také je statečné strčit ruku do tlamy svého psa,

když se například dusí a vy se mu snažíte z krku vytáhnout přebytečnou věc. Je to sice váš pes, ale stále je to zvíře a vy nikdy nevíte, kdy mu přeskočí. Statečné je říct, co si opravdu myslíte, i když víte, že valná většina s vámi nebude souhlasit a pak bude proti vám. Není statečné jen to, že se postavíte za druhé. Statečnost je především to, že se postavíte sami za sebe. Nenecháte se sebou manipulovat, cloumat. Trošku zariskujete s tím, že víte, že máte co ztratit. Statečné je i to odejít z domu už velmi mladý a postavit se na vlastní nohy. Přiznejme si to, pro každého je to poprvé krok do neznáma. Statečnost pro mě znamená překonat svůj vlastní strach. Proto si každý tento pojem vysvětluje jinak. Každý se taky něčeho jiného bojíme. Statečné je přece i malé dítě, co se bojí tmy, a zvládne noční bojovku.

Paradoxem je, že ty statečné skutky dělají lidé stejně pro sebe. Pro své potěšení, pro svůj vnitřní klid. Jaké má asi dítě na konci noční bojovky pocity? Je na sebe hrdé. Může jít s klidem spát, že už má o strach méně. Děláme to proto, že když někomu pomůžeme, víme, že jsme to my, díky komu zase stojí pevně na nohách. Jenže čím jsme starší, tím více se strachujeme sami o sebe. O svou osobu. A více si rozmyšlíme: Mám pomoci? Nemám pomoci? Stojí mi to za vlastní nepohodlí, či dokonce ohrožení na životě? Ano, samozřejmě že záleží na tom, komu máme pomoci. A doufám, že žijeme ještě ve světě, kdy by svým blízkým pomohl každý. To je totiž podle mě samozřejmost, o které je tu škoda mluvit. Ale dát přednost jinému člověku nad svým nebezpečím, kvůli osobě, i kterou můžete sotva znát, je hrdinské. Pravda, je to možná neuvážené a ne každý by to udělal. Taký neříkám, že je to správné. Taký netvrdím, že to něco vyřeší. Jak už jsem psala, život za život. Jeden člověk zůstane, a druhý ne. Tak to prostě chodí. Ale nikdo nemůže říct, že by čin tohoto člověka i přesto nebyl statečný. Nevím, jestli bych to udělala já. Možná že ne. Ale o to víc, si cením těch lidí, co na to v sobě najdou tu vnitřní sílu a zároveň tím najdou svůj vnitřní klid.